

Bayer Zsolt: Önsorsrontás

2013 március 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Soha nem mondtam, hogy a cigányok állatok. Soha nem írtam, hogy a cigányok állatok. Minden más: Hazugság. Soha nem mondtam, hogy be kell ásni a zsidókat nyakig a földbe az orgoványi erd?ben. Nem is írtam ilyet. Minden más: Hazugság.

Soha nem mondtam, hogy a zsidók beleturháznak az „ország medencéjébe”. Nem is írtam ilyet. Minden más: Hazugság.

Beszéltem és írtam gyilkosokról. Beszéltem és írtam azokról, akik felmondták a társadalmi együttélés elemi szabályait. Beszéltem és írtam azokról, akik minden alkalmat megragadnak, hogy ártsanak az országnak – s hogy ez ügyben semmi sem változott 1919 óta. Beszéltem és írtam azokról, akik hibáikat és b?neiket vélt vagy valós zsidóságukkal mentegetik, takargatják, magyarázzák.

Beszéltem és írtam olyan dolgokról, amelyek együtt élnek ezzel a szerencsétlen, nyomorult és mégis csodálatos néppel. Amelyekkel együtt él ez a szerencsétlen, nyomorult és mégis csodálatos nép. S amelyekr?l nem beszélhet immáron jeges és iszonytató évtizedek óta. Ezek az évtizedek most állnak össze éppen egy évszázaddá. Az elmúlt egy évszázad hallgatása, kibeszéletlen és kibeszélhetetlen rettenete összetörte ezt a népet. Elhatalmasodott rajta a némaság, a frusztráció, a mindennapi tapasztalat és az elvárt, az „illend?” szavak és magyarázatok közötti ordító és elviselhetetlen szakadék.,

Az ilyen kibeszéletlen és kibeszélhetetlen fájdalmakból lesz a rák. Ami végül elpusztítja az egyént. Nem tudom, egy társadalom, egy egész nép lehet-e rákos. Ha igen, mi közel állunk hozzá. Minden más: Hazugság.

Franciaországban a rend?rök elmondják a Célpont stábjának, hogy bizonyos kerületekbe már nem megy be a rend?rség. Bizonyos helyekr?l kivonult az állam. Ha mégis megjelennek ott valamiért, állig felfegyverkezve teszik, és még így is rájuk támadnak.

Franciaországban egy Párizshoz közeli kisváros polgármestere elmondja a Célpont stábjának, hogy a francia hadsereghez fordult segítségért, kérve, ha az egész világon képes és hajlandó „rendet teremteni”, legyen szíves, és teremtsen rendet az ? városában is. A rend?rség a Franciaországot elözönl? bevándorlók miatt nem megy már be bizonyos helyekre. A polgármester a Franciaországot elözönl? bevándorlók miatt kéri a hadsereg segítségét.

Egy fiatal francia újságíró mutatja új könyvét a Célpont stábjának, amelyben leírja mindazt az iszonyatot, amit a bevándorlók hoztak hazájára. Beszél a kontrollálhatatlan b?nözésr?l, a társadalom széthullásáról, az „?slakosok” néma és lassan kitör? szenvedésér?l. És hozzáteszi: *„Tudja, nálunk aki ilyesmir?l beszél, mindjárt megkapja, hogy fasiszta és rasszista.”*

Tudnék err?l mesélni, francia barátom…

Most, a szemünk el?tt omlik össze a ’68-as generáció egész életm?ve. A szemünk el?tt omlik össze a globális piacgazdaság, a multikulturalizmus, a liberális demokrácia elviselhetetlen „szabadsága”. Minden más: Hazugság.

Vége van a világotoknak.

A fehér, keresztény „faj” pedig úgy t?nt, önként és némán vonul önnön veszt?helyére, s szomorú keresztútját a „politikailag korrekt” zsurnalizmus, a ’68-as múmiák leírhatatlan ostobasága és felszínessége s a politikai establishment égbekiáltó cinizmusa fogja szegélyezni.

De talán mégsem így lesz.

De még mindig nem értitek, hogy minden hazugságotok, minden felesleges és öncélú „harcotok” a „velünk él? fasizmus” ellen s a valóságot elhazudó aljasságotok a pokolba vezet. És még annyi mentségetek sincs, hogy a pokolba vezet? út jó szándékkal van kikövezve. Ugyanis ti mindent csak azért tesztek, hogy önigazolást keressetek. Önigazolás az egész létezésetek. Mert érzitek a feleslegességeteket, érzitek a „mondhatatlan ?rt”.

Falkában vetitek magatokat a kiszemelt áldozatotokra, mint nyáladzó, undorító hiénafalka. És nem eresztitek. Nektek csak a halál a megfelel? büntetés. A halálban hisztek, a társadalmi nyilvánosság el?tt végbemen? kivégzésben, amelynek során áldozatotok végképp magára marad, tönkremegy, barátai megtagadják, munkáját elveszíti, vége lesz. Ez a célotok. Közben a külvárosokban és a falvakban gy?lik a b?n, a kín, gennyednek a sebek, a többségi társadalom segítségért üvölt; amíg ezt olvassátok, magyar öregasszonyokat és öregembereket gyaláznak meg éppen, vagy tán meg is ölik ?ket. Míg ezt olvassátok, a Nyugat külvárosaiban bevándorlók milliói rúgják fel a törvényt, és elmebetegek hiénafalkái mentegetik ?ket.

Míg ezt olvassátok, Európa ismét közelebb került önnön végzetéhez. Ti, és csakis ti vagytok ezért a felel?sek. B?nötök mérhetetlen, és az lesz büntetésetek is.

Még nem is sejtitek, micsoda szörnyeteget élesztgettek. S?t már fel is ébresztettétek. Azt pedig végképp nem sejtitek, hogy értetek majd csak mi fogunk szót ejteni. Mi, kijelölt áldozataitok. Mi vagyunk az egyetlenek, akikhez majd fordulhattok segítségért. Csak mi fogunk elbújtatni titeket. Ugyanis mi önsorsrontóan jók vagyunk. És ezt vegyétek nagyon komolyan, ti, nyomorultak.

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló